

Tak fordi I også gerne vil høre lidt om regionen – det er altid dejligt at komme her!

Vi er nu i det sidste år i denne valgperiode, og vi er så småt ved at sætte flueben ved det mange ting, vi har gennemført. Og det er dejligt, at vi ved en systematisk gennemgang kan se, at vi har nået rigtig mange af de ting og emner, der fremgik af valgprogrammet til valget for snart fire år siden.

Det vil naturligvis føre for vidt at gennemgå alle vore projekter, så jeg har valgt 3 områder ud, som jeg vil fortælle om i dag.

Først og fremmest er der lidt om sundhedshuset i Helsingør, så fortæller jeg hvad status er på 1813, og så slutter jeg af med noget om diabetesbehandling og – forskning i regionen.

Sundhedshuset i Helsingør, som regionen og Helsingør Kommune indgik en aftale om helt tilbage i 2013, kommer til at ligge på prøvestenen ved Politistationen, som jeg har forstået Helsingør kommunes beslutning. Helsingør kommune har besluttet at bygge et helt nyt hus, de har afsat 550 mio. kr. til det, og de regner med at huset står færdigt i 2021. Så langt så godt.

Men måske skal vi lige huske hinanden på, hvad tankerne bag et sundhedshus egentlig er – for det er jo en forholdsvis ny ting, vi er begyndt at operere med.

Visionen er, at et sundhedshus skal være rammen om sundhedstilbud og behandlinger UDEN for hospitalet. Og vi forestiller os, at både Fredensborg, Gribskov kommuner kan indgå i samarbejdet med Helsingør i det omfang den enkelte kommune ønsker det. Det er grundtanken, at region og kommuner skal samle kræfterne, så vi på alle måder alle sammen får mere og bedre sundhed for pengene, mere nærhed og bedre udnyttelse af ressourcerne. Vi er simpelthen nødt til at nytænke på

sundhedsområdet, for vi udfordres kraftigt af økonomien.

Sundhedsområdet får ikke tilført flere penge, uanset hvilken farve regeringen har, og samtidig er lægerne i stand til at udføre flere og flere – dyre – behandlinger, så vi er simpelthen nødt til at nytænke.

Vi har jo fx også set, at kommuner rundt omkring i regionen er begyndt at gå sammen om forskellige sundhedsopgaver netop med henblik på at samle og koordinere indsatsen – bl.a. er Ballerup, Herlev, Furesø, Egedal og Rødovre gået sammen om kræftrehabilitering. Så der er og bliver fortsat åbnet op for nye samarbejdsformer mellem region og kommuner – et nyt samarbejde, der skal gi fordele for både region og kommune og samtidig skal åbne op for bedre behandling af patienter.

Regionen er indstillet på, at de funktioner, der er i det nuværende sundhedshus i Murergade alle flyttes til det nye sundhedshus, og vi ved, at i al fald en af de praktiserende læger, der er i Murergade ønsker at følge med til prøvestenen.

De praktiserende læger vil fremover blive endnu mere centrale for den enkelte patient i og med at de (altså lægerne) vil komme til at overtage nogle funktioner, der tidligere er blevet foretaget på hospitalerne. Det kan fx være løbende kontrol af kroniske sygdomme – jeg sidder selv i det udvalg i Danske Regioner, der netop nu er i gang med at forhandle overenskomst med de praktiserende læger og en af knasterne i disse forhandlinger er netop at lægerne skal overtage nye funktioner – og selvfølgelig skal de honoreres for det.

Inden jeg slutter mit indlæg om sundhedshuset, vil jeg lige nævne, at nu da vi ved, hvor sundhedshuset skal ligge, så er regionen gået i gang med at se på de trafikale forhold i området – altså hvordan sørger vi for, at den kollektive befordring bliver tilfredsstillende.

Det er der gode folk i gang med at finde ud af, ligesom der er en anden gruppe gode folk, der arbejder med hvordan sundhedshuset bliver rigtig godt. Så det er i god gænge, som det vist hedder.

Og så kommer vi til 1813.

Siden starten for tre år siden har 2016 været året, hvor den omstridte Akuttefon 1813 har gennemgået en positiv udvikling. Og her taler tallene for sig selv.

2016 har bl.a. budt på de korteste ventetider, siden 1813 blev etableret. 70 pct. af alle opkald bliver besvaret inden for tre minutter, og hele 96 pct. af opkaldene blev i november måned besvaret inden for 10 minutter. Og her vil jeg lige sige at 10 minutter jo er lang tid, hvis det er livstruende sygdom, men det er ikke livstruende sygdom der er tale på 1813 – livstruende sygdom, så skal man fortsat ringe 112.

Årsagen til fremgangen og de gode resultater på 1813 skal bl.a. findes i en stor rekrutteringsindsats fra regionens side. En indsats, der har resulteret i at flere sygeplejersker har valgt at søge ansættelse på Akuttefonen. At flere sygeplejersker er kommet til skyldes også, at regionen i foråret indgik en ny overenskomst med Foreningen af Speciallæger, med Foreningen af Yngre læger og med Danske Sygeplejeråd. Og det er vel at mærke overenskomster, der giver den ansatte bedre løn for skæve vagter.

Flere medarbejdere, bedre tilrettelæggelse af arbejdet har givet arbejdsmiljøet på 1813 et markant løft, og det har givet pote på sygefraværet og også på arbejdsmiljøbarometret. I løbet af 2016 er sygefraværet faldet og siden 2014 er det faldet fra over 7 procent til omkring 5 procent. Det betyder, at målet om sygefravær på 4,5 procent er inden for rækkevidde.

Jeg tror, det har stor betydning for sygefraværet, at der i pressen har været ro omkring 1813. Det har ikke været sjovt at gå på arbejde på 1813, når ordningen og de ansatte hele tiden blev skældt ud i medierne – det kan jeg sagtens forstå, så jeg er SÅ glad for at medarbejderne har fået arbejdsro. Det er godt.

Og blot til illustration af hvad vi egentlig taler om, så kan jeg fortælle, at der i gennemsnit er 77.000 opkald til 1813 pr måned – og det er jo ikke så lidt endda!

Og nu til noget helt andet – ja, og så alligevel ikke noget helt andet, for det handler jo stadigvæk om sundhed, for det er jo fortsat det, regionen arbejder allermost med.

I det forløbne år har Novo Nordisk Fonden og Region Hovedstaden indledt et samarbejde, som jeg vil kalde både fantastisk og banebrydende. Novo og regionen er nemlig gået sammen om at skabe et helt nyt diabetescenter, der skal ligge i tilknytning til Herlev Hospital.

Det enestående samarbejde er kommet i stand ved, at Novo Nordisk Fonden har givet 2,8 milliarder kroner til det nye diabetescenter. Det er den hidtil største enkeltbevilling i Fondens historie – og hvorfor gør de så det?

Jo, det gør de selvfølgelig fordi, der er penge at tjene her. Men der er også noget – for ikke at sige meget – at hente for os, for regionen og allermost for de mange, der er ramt eller vil blive ramt af diabetes.

For diabetes er en af de helt store folkesygdomme i Danmark, ja for den sags skyld i hele den vestlige verden.

I dag foregår diabetesbehandling og diabetesforskning på en række forskellige forskningsinstitutioner og hospitaler i region Hovedstaden,

men vi kan gøre det endnu bedre, hvis vi samler behandling og forskning ét sted. Vi ved, at et tæt samarbejde mellem behandling og forskning også giver de bedste behandlingsresultater.

Som sagt skal det nye diabetescenter ligge i tilknytning til Herlev Hospital og vi regner med at det står færdigt i 2020- og det er der jo ikke så længe til. Vi regner også med at det nye center vil komme til at behandle mellem 11.000 og 13.000 patienter om året.

Jeg ved, at det at få diabetes og det at leve med diabetes er et chok for mange. Det forandrer ens liv markant både for en selv og for ens familie. Med det nye center bliver det muligt at tilbyde den allerbedste behandling – uanset hvilken type diabetes du har.

Som I måske har lagt mærke til kalder jeg ikke det nye diabetescenter for et hospital – og det er med velberådet hu. For vi lægger op til, at det nye center, som jo for nogle mennesker bliver et sted de skal komme til kontrol og behandling gennem mange, mange år ikke bliver et traditionelt hospital med lange gange, alt for mange hvide døre og store venteværelser. Vi lægger vægt på, at centret bliver et trygt, hyggeligt og hjemligt sted i tæt kontakt med de grønne områder der støder op til Herlev Hospital. Og det er jeg sikker på, at det bliver. Jeg har tårnhøje forventninger til det nye center, både fordi vi kan give vores patienter en bedre behandling der, og fordi den diabetesforskning, der finder sted i Danmark – og som er verdensførende – vil blive endnu bedre. Så jeg synes at vi alle sammen skal glæde os over dette projekt og faktisk kan vi også godt være lidt stolte over at vi her i regionen kan være med helt fremme i første internationale række når det gælder diabetesbehandling.

Ja det blev så de sidste ord i denne beretning, der også er min sidste her i Fredensborg. Jeg har siddet i regionsrådet i tre valgperioder, og det har været 12 fantastiske år, som jeg ikke for noget ville ha undværet. Men alting har sin tid, og derfor stopper jeg nu.

Men I skal vide, at når det har været gode, positive og spændende år for mig, så er det fordi jeg hele tiden har følt, at I her i Fredensborg har været bag mig og bakket mig op også i den periode, hvor jeg var folketingskandidat.

Tak til de forskellige formænd, tak til kredsen, tak til bestyrelserne og ikke mindst tak til alle, jeg har været i valgkamp med, tit og ofte i regn, blæst, slud og frost – det har været fantastisk at være med til. Det giver mening.

Og så til allersidst vil jeg sige: det er en dramatisk tid vi lever i, så pas nu godt på vores parti. Den socialdemokratiske bevægelse har været og skal fortsat være en positiv forandrende kraft. En bevægelse for menneskelige fremskridt, en bevægelse der er baseret på fællesskab og solidaritet – både lokalt, nationalt og globalt. Jeg håber at det fortsat vil være sådan. Tak for ordet.